

מאירי

עלון עדוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת תזריע-מצורע תשע"ח

70

למדינת ישראל

4 אין כמו
הארץ שלנו

7 תכזורת

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

לדבר רק טוב!

מי שחש וחלילה לקה במחלה
הזו הִיָּה צריך לבוא אֶל הַכֹּהֵן,
וְהַכֹּהֵן הִיָּה בֹדֵק מֵה מַצְבוֹ,
וּמַחְלִיט הָאֵם הוּא טָהוֹר אוֹ טָמֵא.
לַפְעָמִים הַמַּצֵּב הִיָּה כָּל כֶּךָ חָמוּר,
עַד שֶׁהִיוּ צָרִיכִים לְהַרְחִיק אֶת הָאָדָם
שָׁבוּ הִיָּתָה הַצָּרַעַת מִן הַמַּחֲנֶה, אוֹ
לִנְתוֹץ אֶת הַבַּיִת וּלְשַׂרֹּף אֶת הַבְּגָד
שָׁבוּ הִיָּתָה הַצָּרַעַת!

עֲלִינוּ לְלִמּוּד מִזֶּה עַד כִּמָּה חָמוּר
דְּבוּר שֶׁל לָשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוּת,
וּלְהַשְׁתַּדֵּל כִּמָּה שְׁיוֹתֵר רַק
לְדַבֵּר טוֹב!

הַשָּׁבַת אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים שְׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת
מִחֻבְרוֹת: "תְּזַרֵּעַ" ו"מַצּוֹרֵעַ".
הַנוֹשֵׂא הָעֶקְרִי בּו עוֹסְקוֹת שְׁתֵּי
הַפְּרָשׁוֹת הֵלְלוּ הוּא: הַצָּרַעַת.
יִוָּדְעִים מֵהִי הַצָּרַעַת?

הַצָּרַעַת הִיא מַחֲלָה קֶצֶת מִסְתּוֹרִית.
הַיּוֹם אֵינָנוּ מִכִּירִים בְּדִיקָן אֶת
הַמַּחֲלָה הַזֹּאת, שֶׁהִיָּתָה מִצּוֹיָה בִּימֵי
קָדָם. זוֹהִי מַחֲלָה שֶׁהִיָּתָה מִיָּמַת
בְּבִנְי אָדָם וְגַם בְּבָתִּים וּבְבָגָדִים.
חֻכְמֵינוּ לָמְדוּ אוֹתָנוּ שֶׁהִנֵּגְעִים הָאֵלוּ
בָּאִים כְּעֹנֵשׁ עַל מִי שֶׁמְדַבֵּר לָשׁוֹן
הָרַע. כָּל כֶּךָ חָמוּר לְדַבֵּר לָשׁוֹן הָרַע!

מדוע נסגר העיתון "קול העיר"?

"ובכן, מה אתה מבקש לומר לנו?"

"הפסקת אותי באמצע דברי. בנוסף למחדל הזה, ישנה בעיה חמורה יותר. במחצית השנה האחרונה, מצא העורך ענין להביא לידיעת הציבור כתבות על מקרים קשים בתחום הפשיעה שקרו בעיר. אני לא מכחיש את העובדות, אך אין זה מתפקידו. אדרבה, עליו להאיר את העיר בסיפורים חיוביים שיעלו חיוך על פני התושבים. לכן, החלטתי, בהתייעצות עם עוזרי, לתת הזדמנות לעורך למשך שלושת החודשים הקרובים, בהם ישנה את תוכן העיתון ויחזיר אותו לייעודו הנכון: כתבות על התנדבות של יחידים ושל גופים שונים, כתבות על בתי הספר הרבים שלנו ועל כל מה שיפה וטוב בעיר."

•

"אבי, בוקר טוב. אני מבקש שתגיע למשרדי עם ששת הגיליונות האחרונים של העיתון 'קול העיר'", פנה יואב לעורך העיתון, אבי.

"אתה זוכר את שיחתנו מלפני כשנתיים כשקיבלת את תפקיד עריכת העיתון? מה היו עיקרי הדברים?"

"ודאי שאני זוכר. אני לא יודע למה אתה חותר, אבל לדעתי העיתון תואם את העקרונות האלה. חשוב

"לאחרונה אני שומע 'קולות' מוזרים מהעיתון שלנו 'קול העיר'", התלונן נתי ראש העיר בפני יואב מנהל המתנס".

העיתון "קול העיר" הוא עיתון העיר חדרה. ראש העיר, נתי, מינה את יואב להוציא לאור את העיתון מדי חודש. העיתון אמור לספר לתושבים את חדשות העיר וגם להכיר להם דמויות ציבוריות בראיונות שיתנו לעיתון.

"נתי, אני מרגיש שאתה מאוכזב, אך למה אתה מתכוון?" שאל יואב מנהל המתנס".

"ראה נא, בעשר השנים האחרונות אנחנו מתמודדים בעיר בבעיות חברתיות קשות בקרב הנוער. מזה שנתיים פועל בעיר גוף ציבורי הנתמך על ידי העירייה, ותפקידו לארגן את הנוער סביב פעילויות מגוונות, ביניהן פעולות התנדבות בקרב האוכלוסייה המתחזקת. לשמחתי, התכנית מצליחה ואני שומע הדים חיוביים על הפעילות של הנוער, ועל ירידה משמעותית בפשיעה. ציפיתי שבעיתון 'קול העיר' יופיעו כתבות על הפעילויות האלה, אך חוץ מידיעה אחת מלפני שנתיים שבה סיפר העורך על פתיחת מועדון הנוער, לא היתה שום כתבה".

"אבי, שלום. שמתי לב לשינוי קל במגמות העיתון. אך ציפיתי לשינוי משמעותי. לכן, לצערי הרב עלי להודיעך שהחלטתי לסגור את העיתון עד להודעה חדשה."

"תוכל להסביר לי, בבקשה, מדוע חמור העניין כל כך?"

"אבי, הגעת אלינו לעבודה מעריכת עיתון יומי. נכון שהעיתונים היומיים מלאים בכתבות מהסוג הזה. יש אפילו תחרות סמויה ביניהם מי יספר יותר על אירועי פשיעה, תאונות דרכים וכל ידיעה חדשה קשה ככל שתהיה. אני מרגיש שלא הצלחת להשתחרר מהסגנון הזה. עיתונים אלה ממשיכים להופיע בכל הארץ וגם בעירנו, אך אין הם מועילים לבריאות הציבור. יש בהם הרבה לשון הרע ורכילות, מה שגורם לנזק חברתי עצום."

עיתון עירוני נועד לספר דברים טובים שקורים בעיר ובכך לשנות מעט את האווירה שברחוב. הרבה מהכתבות שבעיתון שלנו יש בהן לשון הרע. הוזכרו בהן שמות אנשים והדבר גרם להם נזק. לכן אין עוד הצדקה להמשיך קיום העיתון. תודה על ההקשבה." כך סיכם יואב את דעתו על "קול העיר", וחתם את גורלו של העיתון.

שהציבור יידע מה קורה בעיר, והעיתון מספק לו ידיעות עיקריות של כל חודש."

"בוא נעיין יחד בכתבות של הגיליונות האחרונים של העיתון, ונראה מה מהן תואם את רוח הדברים של שיחתנו אז. אני מצטט כותרות מהגיליונות האלה: "נחנך בית הספר נועם חדרה", "נתפש הנער שפרץ לבית הספר", "סיבת התאונה: מהירות מופרזת", "נזקים בגן העצמאות."

"יואב, עצור בבקשה. זה לא הוגן מה שאתה עושה. חוץ מהכותרת הראשונה החיובית שהזכרת, אתה מצטט כותרות שליליות בלבד."

"זה בדיוק מה שקרה אצלך ביחס לפעילות הנוער בשנתיים האחרונות. שים לב, פרט לכתבה על פתיחת המועדון, לא דיווחת על אף פעילות חיובית שהיתה לגוף הציבורי עם הנוער. במקום זה מצאת חשיבות לספר לתושבי העיר על אירועים לא נעימים שקרו בעיר. ובכן, ראש העיר זימן אותי לשיחה וכעת יש סיכוי אחרון להמשיך פעילות העיתון - שלושה חודשי ניסיון. אני מבקש ממך לשנות כיוון בחשיבה ולהחזיר את העיתון לייעודו הראוי."

עברו שלושה חודשים, ואבי עורך העיתון זומן שוב לחדרו של יואב מנהל המתנס"ס.

אין כמו הארץ שלנו!

"אבא, אתה יודע מה נתי סיפר לי היום בבית הספר?",
פנה יהושע אל אביו.

"לא, וכיצד אוכל לדעת?", ענה אבא.

"הוא סיפר לי שבחופש הגדול הקרוב הוא יטוס עם
המשפחה שלו לנופש בשווייץ! איזה כיף לו! גם אני
רוצה!"

"ומדוע אתה חושב שכל כך כיף לו? מה כבר יש שם
שאינו לנו כאן בארץ?", הקשה אבא.

"ברור שזה לא אותו דבר! שם יש אטרקציות מטורפות
ונופים מדהימים! נראה לי שהם יעשו גם סקי... איזה
כיף להם! ובכלל אם הייתי יכול לגור שם כל השנה זה
בטח היה מדהים..."

"יהושע נראה לי ששכחת קצת מהי ארץ ישראל,
וכמה חשוב לגור ולהיות בה", אמר אבא.

"אני יודע שזה חשוב, אבל אני לא מבין מה כל כך
טוב כאן. הכול רגיל כזה... אין שום דבר מיוחד.
בחוץ לארץ הכול שונה..." אמר יהושע, ואם לומר
את האמת – גם הוא לא היה כל כך בטוח במה
שהוא אומר.

"יהושע, אתה יודע שאנחנו מתקרבים ליום העצמאות
ה-70 למדינת ישראל. זו הזדמנות טובה להזכיר
לעצמנו כמה דברים שאולי שכחנו על הארץ ועל
המדינה הקטנה שלנו... אבל קודם כול אספר לך
סיפור קטן על סבא משה, ה'סבא רבה' שלך".

"סבא משה, כמו רוב היהודים בני דורו, לא נולד בארץ.
הוא נולד בעיר פאס שבמרוקו. הוריו ומשפחתו היו
חדורי אהבה לארץ ישראל, והמתינו לרגע שבו הם
יוכלו לעזוב הכול – ולעלות לארץ. היתה זו תקופה
בה לא היו רבים שהיגרו ממרוקו לארץ ישראל ובכל
זאת המשפחה רצתה לעלות לארץ".

"שלא תבין לא נכון", הדגיש אבא, "משמעות
ההחלטה לעלות לארץ ישראל היתה לעזוב את
החיים הנוחים, את האחוזות שהיו למשפחה, את
העבודה המסודרת – את הכול, ולעלות לארץ
ישראל, שהיתה שוממה יחסית. מי שעזב את ביתו
ועלה לארץ, לא היה יכול לדעת כיצד הוא יסתדר
כאן. המצב בארץ לא היה טוב והיה קשה למצוא
פרנסה מסודרת. לעיתים אנשים בעלי מעמד וכסף
בחוץ-לארץ, הפכו בארץ ישראל לעניים מרודים".

"רגע אבא", הפסיק יהושע את אביו, "אז למה בכלל
לעלות לכאן? אם כל כך טוב שם ופה קשה לחיות –
מדוע להתאמץ ולסבול?"

אבא ענה: "זהו העניין! האנשים האלה היו מלאי
ציפייה לארץ ישראל ולגאולה, ורצו לקיים את מצוות

ישוב הארץ, עד כדי כך שלא עניין אותם בכלל הכסף והנחות. הם רצו לעלות לארץ בכל מחיר!

לצערנו, מחיר ההחלטה הזו היה קשה מאוד. סבא משה יצא אל הדרך הארוכה יחד עם הוריו וחמשת אחיו. בדרך התנפלה עליהם חבורת שודדי דרכים, ופגעה בהם בצורה קשה. אימו של סבא משה ושניים מאחיו לא שרדו את הפציעות, ונפטרו בדרך.

למרות הכול - אביו של סבא משה בחר להמשיך עם ילדיו הנותרים אל הארץ הנכספת. סבא משה תמיד היה מצטט את אביו שאמר 'אנו הולכים אל ארץ החיים כל עוד אנחנו חיים!', ארץ החיים זו ארץ ישראל.

גם בארץ הם לא הגיעו אל המנוחה. מחלת ה'מלריה' היכתה ברבים מבני הארץ. אביו של סבא משה נפטר כעבור שלושה חודשים בלבד מזמן הגעתם לארץ".

אבא פנה אל יהושע: "אתה מבין, יהושע, איזו מסירות נפש היתה להם? בשביל מה הם באו לכאן? לא להנאות ולא לכסף, לא לטיולים ולא לכיף. רק כדי לזכות לחיות לפחות תקופה קצרה בארץ ישראל השוממה והבוזיה של אותה התקופה.

אבל הם, אנשי הדורות האלה, הם שבנו את הארץ והמדינה. תראה איזו ארץ יש לנו! איזו מדינה! איזו חקלאות ואלו נופים. מהחרמון המושלג בצפון, דרך

ההרים והמדבר, עד אילת בדרום. הרים ובקעות, מעיינות, ים מדהים, מקומות גבוהים ונמוכים, כולל ים המלח שהוא המקום הנמוך בעולם - הכול יש כאן!

בניגוד למה שהיה באותם הזמנים הקשים, היום הארץ פורחת בצורה מדהימה. הכול יש לנו בשפע ברוך ה'. לא חסרות כאן אטרקציות, נופים מדהימים ותופעות טבע יפהפיות.

התבונן ותראה גם את ההתפתחות הטכנולוגית שזכינו לה כאן. אלו המצאות מעניינות ומדהימות הצלחנו להמציא כאן בארץ ב"ה, שבכל העולם נהנים מהן!

גם מבחינה רוחנית - כמה ישיבות, תלמידי חכמים ולומדי תורה יש לנו, כמו שלא היה בכל הארצות. מהן הגענו חזרה אל הארץ.

כל העולם מסתכל עלינו! אין כמו הארץ שלנו, יהושע".

אבא סיכם: "אם אבותינו מסרו את הנפש כדי להגיע אל הארץ הזו כשהיא היתה חרבה, בוודאי אנחנו שחיים כאן בנחת ובשלווה, יחסית - למרות כל הבעיות שבעזרת ה' עוד ייפתרו - נודה לה' על כך, ונראה את כל הטוב שהוא נתן לנו".

שאלות בכרשה

1. איזו מצווה חשובה מוזכרת בתחילת פרשת תזריע?
2. איזה צבע יש ל"בְּהֶרֶת"?
3. איך נקראת צרעת שמופיעה בְּזֶקֶן?
4. האם יכולה להיות צרעת בבגד שעשוי מעור?
5. כמה ציפורים צריך המצורע להביא ביום טהרתו?
6. מה עושים עם הציפורים שהביא המצורע?
7. אלו צבעים יכולים להיות לצרעת הבגד?

חידת חדגא: במה חריגה "צרעת הבתים" כפי שהיא כתובה בפרשה?
(שתי תשובות אפשריות. עיינו בפרשת 'מצורע')

תכזורת

ת	ח	צ	ר	ע	ת	ה	צ	ל	י	ש	צ	ז
ג	ד	פ	י	ק	ר	ב	נ	ו	ת	ד	ע	ל
א	ז	ו	ב	י	צ	ת	ז	ר	י	ע	צ	ר
ה	ב	ר	י	ת	מ	י	ל	ה	פ	א	ג	ג
ת	ח	י	ו	כ	ל	מ	צ	ו	ר	ע	ח	ת
נ	צ	מ	מ	א	ט	ב	ד	נ	ר	ח	ט	ו
א	מ	ז	ה	ר	ה	ו	ע	ז	ו	ט	ת	ר
כ	נ	ש	ש	ד	ר	ק	ע	א	ר	ש	ח	ח
ס	ט	ו	מ	א	ה	פ	י	ש	מ	ת	נ	ר
ל	ש	ס	י	כ	ק	ק	י	ג	ח	פ	ל	כ
פ	ת	ל	נ	ג	ע	י	מ	כ	ו	ו	ק	ה
ב	ג	ד	י	מ	צ	פ	ט	ר	א	ל	ט	נ

תזריע
ביום השמיני
ברית מילה
מצורע
צרעת
נגעים
טומאה
טהרה
כהן
צפורים
קרבנות
בגדים
בתים
זב

חידת פולקע: מה הפרוש של הפסוק "כולו הפך לבן - טהור הוא"?

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

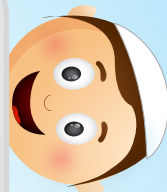
בני: איזו מחלה משנה זו הצרעת! מעולם לא שמעתי על מחלה שנודבקת גם לאנשים וגם לבגדים ולכתמים...

נעמה: נכון, אתה צודק. זו איננה מחלה רגילה בכלל. הצרעת היא מחלה 'רחנית', והיא באה באופן מיוחד על מי שה' רוצה להזהיר אותו או להעניש אותו.

יונתן: צרעת באה על מי שמדבר לשון הרע!

נעמה: יונתן, יפה מאד! חכמינו אמרו שהנעעים באים במיוחד על מי שמדבר לשון הרע. והענש הזה יכול לבוא בצורות שונות: על הגוף או על הבתים והבגדים. אבל אתם יודעים? למעמים המחלה הזו יכולה לבוא אפילו מסכה חיצונית, טובה!

בני

טליה: מה? איך הצרעת יכולה להיות טובה?

בני: מה הבטיחה? אם באה על האדם צרעת והוא חוזר בתשובה, אז זה טוב! לא?

נעמה: בןדאי, נכון בני. אבל אני התכוונתי שאפילו הצרעת עצמה באה לטובה ולא לענש. שמעתם על זה?

בני: אה, אני יודע! למדנו פעם שכאשר עם ישראל הגיע לארץ ישראל הם גלו צרעת בבתים שלהם. הם נאלצו לנתץ את הבתים כמו שכתוב בתורה שצריך לעשות לבית שיש לו צרעת, ואז הם גלו מסומן!

נעמה: נכון מאד. חז"ל מספרים שהפנענים החביאו את הכסף והאצרות שלהם בקירות הבתים, ועל ידי הצרעת עם ישראל גלה את האוצרות הללו והתעשר. מכאן נלמד שגם דבר שנראה לא כל כך טוב, כמו הצרעת, יכול להתגלות פתאם כדבר טוב מאד!

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת

השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן למעמים יש מה לומר...